

CASAL D'ESQUERRA

ESTAT CATALÀ

BUTLLETI MENSUAL

Rambla del Prat, núm. 2 - GRÀCIA - Telèfon 78575

Núm. 5

Març-Abril 1933

JOVENTUTS

L'acord de la Federació Comarcal d'Esquerra Republicana de Barcelona-Ciutat que reconeix com única organització de Joventuts del Partit, les Joventuts d'Esquerra "Estat Català", acaba, per ara i dintre el clos de Barcelona, la pugna que s'havia iniciat en afers de Joventuts. Clar que aquest acord, per a que sigui definitiu i extensiu a tota Catalunya té de portar l'aval del Congrés nacional del Partit. Però, tot fa creure que el vinent Congrés es pronunciarà en el mateix sentit que la Federació de Barcelona-Ciutat, donant per llest i fallat un plet en mala hora començat, qual resultat perillava d'ésser — el germen ja el tenia — una lluita estèril i una disgregació possible.

Les Joventuts d'Esquerra "Estat Català" quedant com a única organització de Joventuts del Partit d'Esquerra Republicana, guanyaran en prestigi i podran llençar-se amb major activitat, encara, a les tasques patriòtiques per a que han estat creades. De manera que, amb l'acord esmentat, hi guanyen les Joventuts i el Partit. Aquelles, perquè tindran un marge de confiança amplíssim per a organitzar-se i actuar; el Partit, perquè en les Joventuts d'Estat Català hi trobarà unes forces complagudes i ardides, que són i seran, encara més, el suport material i actiu d'aquelles intervencions que el Partit, a cada moment, assenyali. I diem que les Joventuts estan satisfetes, perquè han vist, finalment, agràits i moralment compensats, llurs esforços desinteressats, absolutament, per a recolzar l'actuació política del Partit. D'aquesta forma, l'acord esmentat ve a representar, en certa manera, una compensació a la tasca obscura, però constant i eficaç, de les Joventuts, d'ençà de la seva creació; tasca portada a límits d'abnegació i entusiasme, aleshores de la darrera campanya electoral.

Esquerra Republicana de Catalunya, una vegada més, ha demostrat com és prou sensible per a presentir i endevinar els mòbils ocults d'accions presentades sota una capa de bonhomia i també, com és prou conscient i enèr-

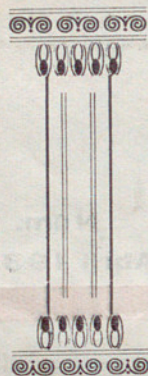
gica per a tallar d'arrel, intervencions personals, interessades i mesquines.

Les Joventuts d'Esquerra "Estat Català" faran honor a la confiança del Partit. N'és penyora la seva adhesió a la persona de Francesc Macià i la seva compenetració amb els principis ideològics d'Esquerra Republicana de Catalunya, que trobaran en les Joventuts, precisament, els més fidels guardadors, però també l'espero per a que les accions polítiques siguin portades pel Partit fins als límits senyalats per les Joventuts: llibertat integral de Catalunya, per una banda; dignificació social i ciutadana, per l'altra.

Actuant disciplinadament dintre del Partit, les Joventuts tenen una missió ben concreta i definida. Es la d'organitzar-se com a força patriòtica, culta, conscient i disciplinada, que sigui un suport dels principis nacionalistes i humans del Partit i una muralla inexpugnable, per la seva virtualitat ideològica i per la força material derivada de la seva empena i organització, per a totes les tentatives anti-catalanes i anti-republicanes.

Les conquestes nacionals i democràtiques assolides són importants, però no són pas totes les que volem, ni estan prou consolidades, per a que no ens calgui vetllar en tots moments per tal que no ens siguin arrabassades per la reacció i l'imperialisme. Les Joventuts accepten l'encàrrec de vetllar per elles i fan promesa d'anorrear tots aquells que aixequin la seva mà contra la llibertat de Catalunya i dels catalans. Estem en hores decisives: cal construir, certament; cal bastir, peça damunt peça, tot l'edifici de la nostra legislació; cal, per això, seny, preparació, cultura i equanimitat. Però cal, també, coratge i braó per a defensar amb la vida, si cal, les llibertats assolides i obtenir totes les que manquen. I aquesta és tasca de Joventuts. Es la que fan i faran les Joventuts d'Esquerra "Estat Català". Per això s'emmirallen en l'alt exemple de Francesc Macià.

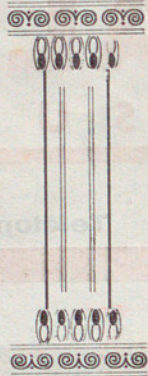
Grans Magatzems

PREU FIXE

Telèfon 73752

PREU FIXE

"LES COLUMNES"

Rebudes les més selectes Novetats en LLANERIA, SEDERIA i ALTES FANTASIES, pròpies per VESTITS i ABRICS per la temporada d'Entretemps.

Grans existències en TAPISSOS, EDREDONS, CORTINATGES, ALFOMBRES, TAPETES, BANOVES, PORTIERS, STORS, etc.

*Immens assortit en
Mantons Manila,
a preus verdaderament
: : baratíssims : :*

Ollé i Salvadó, S. en C.

Salmerón, 113 i Sant Marc, 2, 4 i 6 - BARCELONA

"Les Gangues"

Sedes - Llanes - Cotons
Retalls a pès

Voltare, 9 i 11 - Puigmartí, 1

BLAK S'CREAM

Crema per a broncejar el cutis
De venda a totes les Perfumeries i Centres d'Específics

Laboratori UDA

BARCELONA

Sastreria Casa Carreras

Plaça del Sol, n.ºs 9 i 10

(Gràcia)

Ràdio Salmerón

RADIOS, comptat i a terminis

Totes les marques

Aparells des de 95 pesse es

A terminis des de 15 pts. mes

Discs - Fonògrafs - Màquines

Fotogràfiques - Relotges, etc.

105, pral., SALMERON, 105, pral.

Espardenyes. i Sabatilles

per a caça, camp i platja, compreu-les a

(dimarts, dijous i
dissabtes, tancat
fins a la una)

Martí Soler

Als socis del Casal 10 per
100 de descompte

Rubi, 23

Casa PONS

La més antiga i acreditada en
camises i corbates

Assortit en sueters, pullovers,
botins i guants de totes classes

Salmerón, 49 - Telèfon 73563

Casal d'Esquerra Estat Català

GRACIA - Març-Abril 1933

A propòsit d'una Conferència del Diputat Puig i Ferrer

En la conversa que, amb una competència mol poc comú, va sostindre en nostre Casal el diputat Sr. Puig i Ferrer, va fer certes suggerències molt dignes d'ésser subratllades.

En el que podríem dir-ne pròleg de la conferència, i referint-se a unes paraules de presentació del conferenciant per part del President de l'Entitat, Sr. Battestini, en les quals posà de relleu l'especial preparació del Sr. Puig i Ferrer per al tema escullit, "La cultura del poble", va aquest voler consignar que l'auditori estava ben preparat per aquesta classe de converses i que, essent així, ello no havia de fer cap mena d'esforç per a poder-se fer entendre.

Convenim en la preparació del públic que escoltava el tema escullit, però hem de fer ressaltar, en honor a la veritat, i sense que pretenguem afalagar el conferenciant, que l'autor de "La dama alegre" posseeix en grau excessiu les qualitats indispensables per a parlar al nostre poble — claretat i senzillesa —, condicions necessàries per fer agradable una conversa com la que ens ocupa.

En posar de manifest el desengany que el proletariat de tot el món havia sofert quan, després de molts anys de lluites per a fer prevaler les idees socialistes — de manera que aquestes, en algunes nacions, havin pres caràcter de doctrina — va esclatar la gran guerra, encenent novament la foguera de l'odi entre els homes i ofegant l'amor entre ells, va donar molta culpa als intel·lectuals a qui atribueix gran part dels mals que sofreix la societat. En això compartim completament l'opinió del conferenciant. Si en els anys que precediren a la guerra, els intel·lectuals d'arreu del món, enlloc d'entretindres, els uns, des dels diaris, revistes i llibres a excitar llurs conciutadans contra els de les altres nacions, que ells consideraven enemigues, i, els altres, posant a contribució el seu talent d'investigador per a la construcció d'aparells i artefactes per anular llurs contraris, fent de passada alguns, potser sense donar-se'n compte, el joc al capitalisme, haguessin uns i altres emprat llur talent i prestigi, cadascú dins la seva esfera, a posar de manifest als ulls del poble les conseqüències, sempre desastroses, que per a tots, vençuts i vencedors, porta una guerra, potser aquesta no hauria tingut lloc, i, cas de no haver-se pogut evitar, si la propaganda i actuació dels intel·lectuals contra la mateixa hagués estat persistent — inclús exposant-se a ésser tractats de traïdors a llurs respectius països —, tal volta la guerra hauria tingut menys durada i les conseqüències no haurien estat tan perniciosos per els països que hi prengueren part directa i per a tota la humanitat

que n'està passant les angoixes encara que no sigui més que indirectament.

I a això, a aquesta mena de desengany, atribueix Puig i Ferrer l'allunyament, i, àdhuc podríem dir-ne, mal mirament que el poble sent pels intel·lectuals.

I en molts dels casos, tal volta tingui raó i, per part nostra, ho atribuïm al fet de què molts intel·lectuals han acabat per fer política, però no política d'humanisme com moltes vegades han predicat. S'han recolzat en el poble per a pujar i — un cop enlairats — pocs han estat els que s'han recordat de l'alta missió que els havia estat confiada i molts, inclús, han abjurat de les seves conviccions, no defensant, des del lloc a que se'ls havia portat, les idees i aspiracions que abans d'encastellar-se havien promès defensar. Però això, desgraciadament, és un mal massa general, i del que s'ha contagiada bona part de la humanitat.

No pot oblidar-se que el poble, en general, és molt sensible, encara que no ho sembli, és senzill i bo i, pel mateix, no deu posar-se'l en el cas de que tingui que sofrir desenganys de les persones en qui ell havia depositat la seva confiança.

Va exposar el Sr. Puig i Ferrer el cas de famílies modestes en que els pares fan sacrificis per a poguer fer estudiar els seus fills i alguns d'aquests, quan han arribat a conquerir una bona situació, senten, a vegades, una espècie de tendència, inclús, a avergonyir-se de que els seus pares siguin de condició humil. N'hi ha d'altres que, portant en sí quelcom que els arrossega a voler ésser més que la generalitat dels seus companys de treball, prenen hores a les diversions i, dedicant-les a l'estudi, arriben a ésser homes de molta vàlua. D'aquests últims en tenim molts exemples a Catalunya.

Tampoc, segons el conferenciant, en aquesta classe d'intel·lectuals ha trobat el poble els seus vertaders conductors, millor dit, els seus interpretadors, essent moltes vegades aquests, diu, els que, un cop enlairats, tracten pitjor als treballadors. I, precisament, tals exemples són els que fan que el poble senti, sense que vulgui, una certa aversió als homes d'estudi.

Això, naturalment, el Sr. Puig i Ferrer, no ho admet com a cosa general, però sí ho creu un cas bastant freqüent. Per la nostra part, tenim que dir que el fet de què, quan una persona arriba a millorar de condició, no acostuma a recordar-se de la seva procedència modesta, és molt corrent en totes les esferes de la societat, però sí que volem consignar que el cas és menys freqüent entre

persones que s'hagin preocupat d'assolir un fort barnís intel·lectual.

Si ens entretenim en estudiar els casos de moltes persones a que, en una o altra forma, els ha somrigut la fortuna, veurem que, de l'únic que s'han preocupat, és de voler aparentar, davant dels que els coneixen, el seu canvi de posició social, millorant el que no els costa cap sacrifici personal i els porta comoditats, però, desgraciadament per a ells i per les persones amb qui han de conviure, no es preocupen de refinar la seva educació, cosa primordial per arribar a tractar amb delicadesa a totes les persones amb qui han d'alternar, siguin de la condició social que es vulgui i per escatir amb desinterès els problemes socials que pugui presentar-se'ls-hi.

I per a uns i altres, si així pensen, podria aplicar-se la lliçó de la conversa, tant per als que tiren per intel·lectuals, com per als que es dediquen a professions comercials o industrials, els quals deurien procurar que no els tingués aplicació l'adagi que diu: *Aranya, qui l'ha picat? l'aranya d'aquí al costat.*

Creuríem que l'ésser tant freqüent aquest defecte té la seva explicació en un cert atractiu que sent l'home per millorar la seva manera de viure, però cercant solament comoditats corporals, fugint de tot quant pugui recordar-li l'haver passat privacions en altres èpoques, però sense cap tendència a perfeccionar-se espiritualment el que fa

que no neixi en ell la satisfacció que ha de experimentar, el qui té la sort de sobresortir, en fer el possible per a que tots els que es mouen en les condicions en que ell s'havia trobat, puguin veure millorada la seva situació; ans, al contrari, sembla com si una força interior li dictés normes per no ajudar als de condició modesta i com si, en no fer res per a ells, sentís una mena de compensació a les privacions que ell havia sofert en altres temps.

Com a confirmació d'aquesta aseveració, si s'és observador, es té ocasió de veure confirmat, en plantejar-se els problemes socials, que qui més reacís es mostren en fer concessions al proletariat, són, per regla general, els que procedeixen de modesta condició, i en això no hi ha dubte que hi té una gran influència el no haver-se preocupat, com hem dit abans, de perfeccionar la seva educació espiritual.

Pel mateix, cal que els qui tinguin a les seves mans els destins de Catalunya, procurin, a més d'establir una organització que porti una era de treball, principal condició per a un poble, pel mateix que *el primer es viure i, a ésser possible viure bé* — aspiració molt justa i natural en qui treballa — organitzar un vast pla de cultura; medi, no hi ha dubte, per a refinar espiritualment a l'home, ço que farà que senti més amor per al reste de la humanitat.

Lleonart HERETER
Enginyer industrial

Carrers Graciencs

A Gràcia tenim un carrer que porta el nom d'Abdó Terradas i és tan humil i solitari, que en èpoques de vaga dels serveis de neteja pública, el veïnat dels carrers del voltant hi anava a deixar les escombraries. Recordo que un humorista va posar un paper enganxat sota la placa de marbre del carrer, que deia: "Respetad las flores."

El destí ha volgut que fos aquest carrer el que portés el nom del gran republicà de Figueres, el primer caraià que parlà de República i consagrà tota la seva vida a l'ideal.

Cinc cops, en diferents èpoques, és elegit batlle de Figueres i sempre va tenir que deixar el càrrec per no voler jurar fidelitat a la Monarquia.

A l'any 1838 publicà a Barcelona, en català, una comèdia "El Rei Micomicó" en la que ridiculitzava la forma monàrquica.

A Barcelona, junt amb en Cuello i en Montaldo, varen fer el "Diario Republicano", publicació bilingüe, en la que Terradas va publicar la seva famosa cançó revolucionària "La Campana".

No cal dir que a totes les bullangues barcelonines, Terradas i els seus companys hi prenien una part important.

Emigrat a París l'any 1848, va publicar un manifest en el que deia: "Es entre el poble allí on trobareu els homes de cor que poden salvar i regenerar la Pàtria. Un home senzill però d'ànima noble és sempre preferible a un talent venut a la corrupció, a un especulador erudit, o a un xerraire intrigant."

Una amnistia va fer possible que tornés a la nostra ciutat. Ben aviat, però, una dolor va colpir-lo, els sicaris de la monarquia mataren el seu company de l'ànima, a Cuello, germà d'idees i de destí d'en Layret; els reaccionaris sempre han emprat els mateixos procediments.

La Revolució del 1854 va ésser aprofitada pels figuerencs per fer-lo altra vegada batlle. Dos anys més tard triomfant la reacció, Terradas mort a l'exili, mentre Montaldo, exiliat també, anava als Estats Units a allistar-se als exèrcits del president Lincoln, que combatien els Estats del Sud, contraris a l'abolició de l'esclavitud dels negres. Ferit en una batalla, varen tenir que tallar-li un peu i va morir oblidat pels que s'aprofitaren dels seus esforços.

Terradas, Cuello, Montaldo — heus ací els tres mosqueters del republicanisme — varen ésser els sembradors de la idea; aquesta germinà i l'esperit republicà queda arrelat per sempre a Catalunya. Gràcies a la seva tasca, Salmerón, Pi Margall i Castelar varen trobar en els catalans un suport prou ferm per bastir la primera República i si aquesta va caure va ésser per no seguir amb els catalans una política prou comprensiva.

Crec que a Terradas se li deu una reparació. Sembla talment un escarni que el carreró més insignificant de Gràcia porti el seu nom. Ara que estem en plena renovació de carrers es podria triar un carrer més adient al seu nom gloriós com apòstol que va ésser de la democràcia catalana.

C. PADRO I LLUSA

Els optims fruits de la Solidaritat

L'home aïllat és un ésser egoista fins un grau superlatiu; té per enemic tota la naturalesa que s'estén al seu entorn, amb la qual sosté una lluita aferissada i constant. Per a ell, lluitar és viure, i viure és vèncer; però malgrat l'enorme capacitat de lluita que involucra, tot home esdevé feble davant l'omnimode poder de la naturalesa i claudica.

Els homes, d'una manera instintiva, es fan solidaris uns dels altres i sumant llurs esforços, canalitzen tota l'energia que aquest fet gregari determina, vers un fi conscient i comú, que no és altre que vèncer i utilitzar pel seu profit la naturalesa hostil que l'envolta convertint-la d'enemiga en aliada sumisa.

La unió fa la força, aquest lema que té vigència d'ençà que s'inicià tota societat i per tant, de temps immemorials; fórmula que entranya el veritable sentit de la solidaritat, té el màgic, el taumatúrgic poder de frenar poderosament l'egoisme congènit de l'home, creant la interdependència humana o solidaritat que condiciona la

voluntat humana d'una manera recíproca i que té com a conseqüència immediata la possibilitat de la convivència entre els éssers racionals, fonament de l'ordre social.

Es cert que la solidaritat constitueix una restricció a la independència humana, però aquesta contracció o limitació de la voluntat atorga a tota individualitat solidaritzada garanties sòlides de supervivència i desenvolupament en tot sentit, i a l'ensem és la causa eficient que dóna origen a tot un estol de sentiments i atributs morals que són l'exponent o característica, precisament, de la seva civilitat.

A l'esforç solidari dels homes devem l'esplèndida civilització encaçada per la humanitat en tots els caires culturals, econòmics i morals i el mateix màgic conjur afinarà més, encara, la seva òptima obra fins un grau que no ens és possible aquilatar però sí preveure més o menys en forma altament optimista.

J. BARRI

Mai no serem lliures socialment, ni econòmicament iguals,
si ens deixem portar per pertorbadors inconscients
: : : : i irresponsables : : : :

CIUTADANS
*Si voleu vestir amb pocs
diners i ben elegants*
aneu
a can **BASTIDA**
Passeig de Gràcia, 18 - Tel. 15247

Vidres, miralls, marcs
Col·locació de vidres a domicili
Restauració de miralls i claraboies

Bartomeu Alsina

Salmerón, 127 - Telef. 73401

JARDINERIA I FLORICULTURA
CASA AGUSTÍ BATLLE
FUNDADA A L'ANY 1840
*Plantacions en general - Especialitat en treballs de
mosaicultura amb plantes i flors
Ramells, garbes, corones, etc.*
Salmerón, 247 (cantonada Plaça Lesseps) Telèfon 73974

JOSEP VILA
IMPRESSOR

SEPÚLVEDA, 79 TELEFON 34574

La República del 73

Hem celebrat el centenari de la República del 73. Fou de vida curta i tempestuosa perquè es trobà amb l'anarquia creada per la monarquia i perquè, ben al revés d'avui, no existien estaments ni partits organitzats i forts ni altres forces socials en les quals apuntalar la seva actuació i vitalitat.

Fou un assaig de democràcia quan la democràcia no s'havia fet un lloc prou ample en mig del poble espanyol. Per això fracassà, per venir a destemps i en mala hora, i perquè els seus homes optaren per a ésser lleials a una idealitat, abans d'emprar mitjans que repugnaven a les seves creences.

Caigué. Però caigué essent una lliçó per a tots. Precisament aquesta lleialtat democràtica serví d'exemple i educà tota l'obra política posterior. Malgrat la Restauració maldés per a perpetuar els procediments despòtics, no pogué esborrar la tasca dels homes del 73. Al marge de les males arts borbòniques la ciutadania seguí la ruta que marcaren aquells homes. I tots els intents contraris fallaren perquè el ciutadà militant, cada dia més nombros, tenia present la llei dictada per la República que avui homenatgem.

Ella destapà tots els íntims desigs del poble. Aquesta és la seva més alta virtut. Sense cap violència en l'argumentació, podríem demostrar ara que la República actual recull els mateixos plets que es presentaren fa 60 anys. Es la represa fidel i la Restauració és, només, el record d'un mal somni.

El secret del fracàs de la República del 73 el podríem trobar en no haver-se apressat a donar solucions adients als problemes que es presentaven com a més colpidors: l'agrari i el de la llibertat de les petites nacionalitats espanyoles. Ben atesos aquests problemes els beneficiaris no haurin deixat caure la República. La democràcia i la justícia popular que pregonava hauria creat l'exèrcit defensor que no haurien abatut les tropes monàrquiques. Els interessos ideals i materials creats a redós de l'obra republicana els hi hauria barrat el pas, a manca d'altres armes, amb les ungles i les dents.

Excusem-los, però. La Monarquia havia embrutat tant les aigües espirituals que àdhuc aquests problemes, tan arrapats a la consciència ciutadana, no s'exterioritzaven en forma clara i la lluita contra el feudalisme persistent a les terres espanyoles que comportava el jou sobre els pagesos i la lluita amb l'absolutisme que aquimerava les velles nacionalitats, no es sistematitzaren ni es concretaren de bell antuvi. Els homes de la primera República no saberen destriar els anhels profunds que determinaven les convulsions esporàdiques, i no les cregueren, potser, més que explosió lírica d'una jove democràcia i que, per tant, tenien espera.

Però des d'aleshores aquests problemes han afilerat la gent i han adoctrinat els seus anhels. La República del 73 els hi féu conèixer la valor de la seva justícia i de la seva força. El ciutadà es retrobà en aquell moment curt però intens de democràcia i per mai més han deixat de donar-se les mans els qui aplanava el mateix dolor i la mateixa vergonya.

Per això la nova República, la nostra, recull el que sembrà la d'ahir. La que fou pels ciutadans revelació i

Excursió a
Santa Creu d'Olordre

Commemoració de la Primer Aniversari

Dia 13

Representació organitzada per totes les Entitats d'Esquerra del Districte VIIIe al Coliseu Pompeia de l'obra patriòtica

PELS NOSTRES FILLS

Entrega de les Banderes del Casal i d'altres Entitats

A l'acte hi assistiran les Autoritats de Catalunya.

Visita col·lectiva a
l'Escola del Treball

de la República Catalana
ersari del Casal

Dia 14

Inauguració de la Biblioteca del Casal

Festa Infantil

Entrega del Banderí a les Joventuts

Hi assistirà FRANCESC MACIA

canalització de neguits. Els recull i els solucionarà perquè si no ho fes, com aquella altra República, fracassaria. I ara sí que no tendria perdó.

Els pagesos alliberats, els obrers amb drets i garantia d'aquests drets, les nacionalitats amb llibertats plenes són la llei d'aquesta República i en seran l'exèrcit que la defensaran. Qui d'una manera o altra vulgui fer persistir el pensament monàrquic oposant-se a una solució justiciera d'aquests punts bàsics del nou dret a desgrat dels seus antecedents i de l'història republicana que l'avalí, és un enemic de la República, perquè l'empeny al fracàs.

No en sortirà, però. Qui fracassarà serà qui contradigui la voluntat del poble i dels pobles. La República actual es fa seves totes les inquietuds que desvetllà la del 73. Les fa seves i les beneeix perquè han servit per a avivar una ciutadania i crear una democràcia i han servit, obra tan meritòria o més, per a instaurar una justícia, incorporació o inici d'una civilització.

Avui, en plena República, saludem amb tota solemnitat i fervor els homes del 1873 que foren la flama en la qual hem escalfat els nostres esperits i columna de foc que ha guiat els nostres camins.

J. AIGUADER I MIRO

Economia i Economistes

A l'entorn de la Conferència Econòmica Mundial, celebrada recentment a Ginebra, es descabdella entre els principals economistes de tot el món un torneig d'opinions contradictòries, tractant d'enfocar, cadascú baix el seu punt d'albir o de les seves conveniències de classe, la pressumpta solució del paorós problema que afligeix la vida econòmica de tots els països, constituint no ja un problema de classe, sinó un problema de vida o mort pel règim econòmic vigent.

Es doncs lamentable que en l'estudi de les causes del malestar que sofreix el món sencer, no es prescindeixi per un i altre bàndol, dels interessos immediats de classe i dels prejudicis adherents a la inevitable rivalitat de concepcions dels elements en lluita, i no es cerqui amb veritable desinterès la solució justa, que és equidistant dels diversos interessos de classe, ja que ningú per alt que estigui no pot vantar-se de ésser-ho a perpetuïtat, ni tampoc als humils ningú els assegura que la seva posició actual no sia susceptible de millorament i per tant ni els uns ni els altres no deuen mirar la solució del problema a través del prisma migrat de la seva posició actual que no és definitiva ni permanent, sinó enfocar-la noblement de cara a la conveniència general de la humanitat i a l'armònica relació de la producció i del consum, de la vida i de les seves necessitats, del progrés i del benestar material i moral no sols de la generació present sinó també de les generacions futures.

Fa pena constatar, com fins els més equànims de judici, no deixen de pretendre encarrilar les aigües envers el seu molí encara que sigui en desmèrit de la lògica més elemental.

Sembla talment com si tots els economistes estessin convençuts de l'inevitable enrunament de l'actual règim econòmic i tractessin de treure cadascú, en profit propi, la major part possible de les desferres aprofitables de l'edifici en runes.

En Baldomer Argente, un dels economistes capacitats de l'Espanya contemporània, al tractar de la dita conferència en un recent article, entre algunes consideracions força acceptables, no sap sostreure's del tot a la suggestió del partidisme de classe, i fa algunes afirmacions que ens cal rebutjar per estar mancades de fonament i per la confusió que poden sembrar entre l'opinió indecisa del poble, ja de sí poc destre en el destriament del garbuix econòmic-financer que li serveixen a diari els comentaristes de font interessada.

Parlant de la fórmula "Reducció de les hores de treball i manteniment de l'actual tipus de salari" pregunta l'articulista: Qui ha de sofrir la reducció equivalent a l'augment que representa la disminució de la capacitat de treball? A això devem contestar-li categòricament que ha d'ésser el capital el qui ha de sofrir la dita reducció, puix si la lluita està entaulada entre el capital i el treball perquè aquest considera que la proporció dels fruits del seu esforç no li es adjudicada equitativament, podrà negar-se-li o discutir-li la veracitat del seu raonament, però si se li reconeix, com sembla fer-ho l'opinió universal, és l'altre element de producció el qui deu sofrir la reducció dels beneficis a la justa proporció que l'equitat exigeixi.

No val l'argument de què el capital pugui retreure's davant d'una disminució dels seus beneficis, puix com més reduïts aquests siguin, més necessitat tindran de moure's i de multiplicar-se per tal d'augmentar-los.

El perill assenyalat existiria si les resolucions preses no fossin implantades amb caràcter internacional i per tots els països, car llavors el capital podria acumular-se a les nacions on tingués major remuneració i encara això darrer no faria més que pertorbar i asfixiar l'economia d'aquell país obligant-lo a posar-se a igualtat de condicions amb els demés pobles de la terra.

Cal enfocar el problema dins del seu veritable terreny i no deixar-lo derivar cap a solucions que aparentment podrien afavorir els interessos d'una classe determinada, però que en definitiva no farien sinó agreujar encara més la crisi que hom pretén aliviar, i portar la ruïna i la desolació no solament a les classes humils, sinó també a totes les classes socials.

No cal oblidar que el problema es de sobreproducció, però que també és un problema de capacitat adquisitiva i per tant el resoldre parcialment el problema de la sobreproducció sense augmentar la capacitat adquisitiva és estancar el benestar general de la humanitat dintre d'uns motllos incompatibles amb l'anhel de perfecció i de millorament que són consubstancials amb la vida mateixa i que són l'única raó de l'existència de l'home com a ésser racional.

Es incontestable, que l'actual tipus de salari no basta a l'obrer per cobrir les seves necessitats més elementals i, per tant, està fora de dubte que l'augment prudencial del seu salari fins el límit estricte de les seves necessitats, comportaria fatalment un augment general del consum,

majorment dels articles de primera necessitat que són els més directament afectats pel malestar econòmic que sofrim.

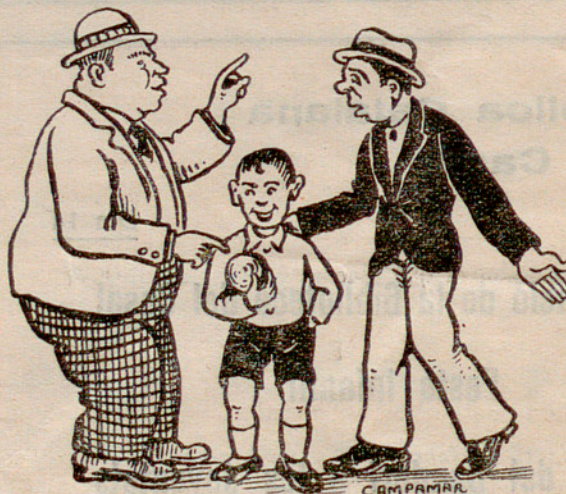
Està provat, que la manca d'un salari ajustat al cost mig de vida, restringeix el consum dels articles de primera necessitat; com també està provat que quan el guany excedeix de les necessitats usuales, el dit excés no afavoreix en res el consum, sinó qu deriva envers el luxe, la comoditat i moltes vegades al vici.

Per tant, mirant estrictament a la necessitat d'augmentar el consum per posar-lo en relació amb la capacitat de producció, resulta evident que s'imposa l'augment dels salaris que no arribin a cobrir les necessitats imprescindibles de l'obrer i reduir aquells guanys que sobrepassin les dites necessitats.

No és possible comprendre quina raó pot abonar la pretensió insana de reduir els salaris amb el pretext de la reducció de les hores de treball. Es comprensible que no s'augmentin aquests de moment, tenint en compte que en reduir les hores de treball podria augmentar el nombre d'obrers que treballin i per tant això podria constituir un augment de capacitat adquisitiva, però si aquest possible avantatge vol contrarrestar-se disminuint els salaris dels que treballen actualment, estarem com estàvem abans, o tal vegada encara pitjor, ja que l'eficàcia de la mesura proposada per resoldre l'atur forçós no està encara demostrada i en canvi la reducció dels salaris fóra una disminució efectiva de la capacitat adquisitiva.

Resolgui's el problema en bona hora, però amb valentia i sinceritat. Pensin les classes adinerades i els seus economistes, que l'engany que puguin imposar al poble amb llurs combinacions i habilitats, no farà més que precipitar la caiguda del règim que els empara, i ells i altres sofrirem les conseqüències de la seva manca de visió i de sinceritat.

Josep ALAI

—Aquest menut m'ha sortit tossut i plè de defectes. Creu que no sé que fer-ne.

—Aixó rai, home; fes-lo radical o de la Lliga.

Del Casal

EL CONSELL DIRECTIU

Después de l'elecció efectuada en la Junta general de 31 de gener, i d'acord amb les disposicions contingudes en els Estatuts aprovats, el Consell Directiu del "Casal" ha quedat constituït de la següent manera:

President, Nicolau Battestini; vice-president, Benet Mori; secretari, Pere Sorribas; vice-secretari, Joaquim Martínez; tresorer, Josep Viscarrues; comptador, Antoni Rodríguez; bibliotecari, Joan Selva; vocals, Adjuutori Corominas, Josep Alai, Joaquim Barri, Marian Hurtado, Pilar Florensa, J. Codina, Joan Fuster i Joan Mortrés.

ACTES REALITZATS DES DE PRIMER D'ANY

FINS EL 15 DE MARÇ

Dia 5 de gener. — Conversa-controvèrsia. Tema: "Catalunya i el món". Ponent: J. Fuster i Segú.

Dia 7 de gener. — Conferència, per Roc Boronat. Tema: "L'estat actual de l'assistència social a Catalunya".

Dia 12 de gener. — Conversa-controvèrsia. Tema: "Com assolir la Justícia Social?". Ponent: Marian Hurtado.

Dia 14 de gener. — Conferència, per J. Bertran de Quintana. Tema: "Política i Religió".

Dia 19 de gener. — Conversa-controvèrsia. Tema: "El fracàs de Ginebra". Ponent: Francesc Agustí.

Dia 21 de gener. — Conferència, per Alexandre Forcades. Tema: "La ràdio a casa nostra".

Dia 22 de gener. — Representació, pel quadre escènic del "Casal", de l'obra "El misteriós Jimmy Samson".

Dia 26 de gener. — Conversa-controvèrsia. Tema: "Condicions morals de l'home". Ponent: R. Ballvé.

Dia 28 de gener. — Conferència, per M. Rossell i Vilar. Tema: "El concepte català de llibertat".

Dia 31 de gener. — Junta general de socis, per a l'elecció de nou Consell directiu i Reforma d'Estatuts.

Dia 2 de febrer. — Conversa-controvèrsia. Tema: "Dictadura i democràcia". Ponent: Ramon Sala.

Dia 4 de febrer. — Conferència, per F. Grau i Ros. "La Catalunya que volem (Assaig de política econòmico-social)".

Dia 5 de febrer. — Excursió cívica a Figueres, per retre homenatge pòstum a la memòria del malaguanyat patriota català Martí Vilanova.

Dia 9 de febrer. — Conversa-controvèrsia. Tema: "Economia municipal d'esquerra". Ponent: J. Alai.

Dia 12 de febrer. — Visita col·lectiva a l'Escola Industrial.

Dia 14 de febrer. — Primera lliçó del Curset de Geografia de Catalunya, professat per Marc Aureli Vila. "Fesomia de Catalunya".

Dia 18 de febrer. — Conferència, per Joan Puig i Ferrer. Tema: "Per la cultura del poble."

Dia 21 de febrer. — Segona lliçó del Curset de Geografia de Catalunya, professat per Marc Aureli Vila. "Explotació de la terra."

Dia 23 de febrer. — Conversa-controvèrsia. Tema "La política en general i el problema social". Ponent, Gabriel Arévalo.

Dia 26 de febrer. — Visita col·lectiva a la Casa de Maternitat i Expòsits.

Dia 28 de febrer. — Ball de disfreses.

Dia 2 de març. — Conversa-controvèrsia. Tema "D'on venim i on anem". Ponent, J. Busquets.

Dia 4 de març. — Conferència per J. Santiago, tema "El cinema a casa nostra".

Dia 5 de març. — Sessió de cinema organitzada per la Secció femenina, a benefici de la subscripció pro-bandera del "Casals".

Dia 9 de març. — Conversa-controvèrsia. Tema: "Definicions de Pàtria i Humanitat". Ponent, R. Massip i Tarragó.

Dia 11 de març. — Representació pel quadre escènic del "Casal" de l'obra "La Mare", de Santiago Rusiñol.

Primera lliçó del Curset de Taquigrafia catalana, professat per J. Codina.

Dia 12 de març. — Visita col·lectiva als Palaus de la Generalitat i de l'Ajuntament.

Dia 14 de març. — Tercera lliçó del Curset de Geografia de Catalunya, professat per Marc Aureli Vila, "La Indústria a Catalunya".

BIBLIOTECA

Resoltes les dificultats passades, podem avançar als nostres consocis que en ocasió de les festes amb que el nostre "Casal" commemorarà la proclamació de la República Catalana i el primer aniversari de la Entitat, serà solemnement inaugurada la Biblioteca.

Una vegada més, demanem a tots els consocis que portin el seu gra de sorra a l'obra cultural del "Casal", donant un llibre al menys per a la Biblioteca.

D'ençà de la publicació del darrer Butlletí i fins a la data, han fet donacions de llibres els companys Campamar, Battestini, Querol, Rovira, Oriol, Triadó i Clivillé, quals noms posem a coneixement de tots per a que serveixin d'exemple i d'estímul.

CONVERSES I CONFERENCIES

Recordem als nostres consocis que tots els dijous, a les deu de la nit, tenen lloc al nostre "Casal" unes converses-controvèrsies — limitades als consocis i llurs famílies — en què són àmpliament debatuts punts d'actualitat o referents a l'ideari i tàctiques del Partit d'Esquerra Republicana.

Els dissabtes — també a les deu — tenen lloc conferències públiques donades per rellevants personalitats del Partit.

Per mitjà de la nostra premsa diària són assabentats els consocis — cada vegada — del nom del conferenciant o ponent i del tema de la conferència o conversa.

CARNET DEL MILITANT

Preguem a tots els consocis — d'ambdós sexes — que encara no el tinguin, adquireixen el més aviat possible el *Carnet*, amb el qual i el rebut corrent del "Casal", acreditaran llur condició de militants i podran prendre part en els actes del Partit que el requereixen. El *Carnet* costa 1 pesseta i és venut a la Secretaria del "Casal" tots els dies de 7 a 9 de la vetlla.

L'OBRA DE CATALANITZACIÓ

El "Casal" recorda a tots els industrials i particulars de Gràcia, que té obertes unes oficines de redacció i correcció en català — quals serveis són absolutament gratuïts — que curen d'escriure en correcte català tots aquells documents, models, notes, projectes, etc., que li són enviats.

A l'ensem, preguem a tots els consocis que constitueixen a aquesta obra, fent pressió prop de llurs coneguts per a que sigui un fet la ràpida catalanització de totes les manifestacions de la vida pública de Gràcia — com de tota Barcelona i Catalunya — que serà la millor garantia de les llibertats que ens són ja reconegudes i penyora de l'obtenció de totes les altres.

OBITUARI

Hem lamentat el traspàs del nostre volgut consoci Josep Colldeforns i Margalló, mort quan era més necessari a la causa de Catalunya i quan eren d'esperar bons fruits del seu provat patriotisme i de la seva inagotable activitat. Josep Colldeforns fou acompanyat a la seva

darrera estada per un nombrós grup de socis del "Casal" que reteren així, en nom de l'entitat, l'homenatge pòstum de què era mereixedor el traspassat. Des d'aquestes planes expremem novament a nostre amic N'Amadeu Colldeforns, tot el sentiment que ens ha causat la mort del seu malaguanyat germà.

MOVIMENT DE SOCIS DURANT ELS MESOS

DE GENER I FEBRER

Altes: Miquel Sales i Ferreras, Alfons Solanes i Martí, Antoni Sagristà i Gabriel, Maria Casanovas i Jorba, Pere Sulé, Mercè Echevarria i Castellet, Dolores Roca i Marimon, Jaume Robles i Abreus, Josep Rosell i Casas, Higiní Cabestany i Vilanova, M. Sallés, Joan Ramírez i Segarra, Josep Ariet i Oliver, Cassimir Bertran i Vidal, Victorià Bartomeu i Rovira, Francesc Fàbregas i Veliu, Jaume Balagueró i Pedrol, Antoni Roqué i Segarra, Vicens Comadrau, Joan Biayna i Vidal, Francesc Pastor i Joan, Antònia Giró i Tresserres, Ramon Larregola i Marro, Carles Amadé i Capella, Joan Puig i Conill, Xavier Bofarull i Borràs, Lluís Soler i Planas, Mercè Martínez i Puche, Joan Cristòfol i Oliena, Rafael Parcerisas, Francesc Requesens i Arasanz, Joan Hernández i Pocurell, Josep Pou i Mitgè, Josep Casals i Tarragó, Josep Matas, Anna M.ª Abellí, Rosalia Samaniego, Carme Farret, Josep Blanc i Albertí, Ramon Pons i Blanc, Antoni Esqué i Baqué, Mercè Vinyes i Sitges, Jaume Cornudella i Olivé, Gerard Maristany i Casadevall, Alfons Mas i Marieges, Leonci Muñoz i Salvador, Cassimir Font i Aguilár, Gaspar Fortex i Sans, Lleonart Hereter i Ferran, Teodor Porqueras i Cornadó.

- Baixes*: a) Per defunció: Josep Colldeforns i Margalló.
- b) Voluntàries: R. Castellort, Francesc Mestre.
- c) Per manca de pagament: Valentí Arau, Lluís Pallé, Bibiana Rull i Llombart, Manuel Núñez.

RESUM

Nombre de socis en 31 de desembre	530
Altes	50
Baixes	7
Nombre de socis en 28 de febrer	573

MOVIMENT DE CAIXA DEL 1 GENER AL 28 FEBRER 1933			
ENTRADES		SORTIDES	
Ròssec	31'25	Lloguers	900'—
Quotes socis	1960'50	Mobiliari	270'—
Cafè	400'—	Butlletí (dos mesos)	516'—
Billar i cartes	30'03	Diversos	1029'15
Anuncis Butlletí	302'—	En Caixa	80'45
Comissió de festes	59'—		
Guarda roba	12'80		
Total	2795'60	Total	2795'60

**Centre
d'Específics
Salmerón**

◆
Telèfon 74816 : : Salmerón, 78
BARCELONA (G.)

Contra tots els estats
de desnutrició d'infants
i adolescents, empreu **Nateïna
i Natel**

Els trobareu a totes les Far-
màcies i Centres d'Específics

**Escamas
Soms**
Verdes d'oli d'oliva

CASA SOMS

Castillejos, 369 - Telèfon 50697

Estació Drassanes
(Auto - Servei)

Benzina - Petroli - Lubrificants

Francisc Layret, 25

Foto - Estudi Riera

i
Arribes

Retrats al bromuro i sèpia - Postals reclams
Treballs per a aficionats, perfecció, economia
Travessera, 26 BARCELONA
(Prop del C. de Salmerón)

**Sastreria
"El Futbol"**

J. MARTI ISERN

Especialitat a la mida - : - Preus econòmics
GOYA, 20 - MOZART, 33
(JUNT PALÇA RIUS I TAULET) BARCELONA (G.)

AUTO-CARS I
AUTOMNIBUS

INFORMACIO
AUTOMOBILS
DE LUXE :

RAMON ACERO

CASANOVA, 34
TELEFON 34702

BARCELONA

**Anís Morera
Rom Manzanillo
Ponche Morera**

Qualitats del PONCHE MORERA

Beguda selecta, exquisida que reuneix les exigen-
cies del mes refinat paladar i pel seu aroma es una
deliciosa beguda. Te qualitats digestives, ja que en la
seva composició hi entren unes plantes que de molt
temps són les escullides per les eminències mèdiques.
Deleixen el paladar, enforzeixen el sistema muscular,
tonifiquen l'aparell digestiu, activant el seu funciona-
ment, estimulant l'intel·ligència.

Destileria: Nápols, 195 - Barcelona

Academia

Ensenyança Elemental, Superior,
Comerç, Idiomes, Batxillerat, etc.
Taquigrafia catalana i castellana en
tres mesos. - Les Senyorettes en
Taules separades.

Graciencia

L'ACADEMIA GRACIENCIA compta 20 anys d'èxits
Director i Professors titulars. Res d'intrusos.

Salmerón, 87, 1.º

DISPONIBLE

Campany Rigol

Casa fundada l'any 1900

Caves a Sant Sadurní d'Anoia

Dipòsit:

Casanova, 110

Telèfon 20473

Barcelona

Senyora.....

Una perfecta confecció
l'obtindrà cosint amb

Sedalfort

... de venda
en bobines de 500 i 200 yds.

FLORICULTURA
Plantes - Flors - Rams - Corones

Casa RAMON BATLLE

Septimània, 42 - BARCELONA - Tel. 72866

Primers Premis 1915 : Premi Extraordinari i medalla
d'or 1952 : Premi Extraordinari en la V Fira Oficial de
Mostres 1924

Proveu les exquisides Gassoses
IDEAL

Fàbrica d'aigües carbòniques
LA IDEAL

Igualtat, 273

Barcelona

ALIMENTS VEGETARIANS I DE REGIM

per a sans i per a malalts de :

**Estòmac - Intestins - Diabetis - Tubercu-
losos - Neurastènics - Debilitats**

Productes especials per a nens

CASA SORRIBAS

Llúria, 62 - Telèfon 13728

Salmeron, 222 - Telèfon 78908

Medicaments Vegetals "LAVINTERN"

GUARIMENT de totes les malalties cròniques per
mitjà de plantes medicinals.

Lavintern N.º 1 - Depuratiu: laxant-estrenyiment.

Lavintern N.º 2 - Estòmac - Intestins.

Lavintern N.º 3 - Tós - Asma - Bronquitis.

Lavintern N.º 4 - Diabetis - Albuminúria.

Lavintern N.º 5 - Antinerviós - Calmant.

Lavintern N.º 6 - Reuma - Gota - Mal de pedra.

VAL - OBSEQUI Medicaments Vegetals "LAVINTERN"
Bonavista, 9 - Laboratori - BARCELONA

Molt Srs. meus: Serviu-vos enviar-me gratuïta-
ment el llibre "EL SEGURO DE LA SALUD".

Adreça: Carrer.....

Població:

Nom i cognoms: